

Moisnit omma pojaga.

Üts mōisnik nāidas pojale
Kuis rüggä mōtsa sarnane
Jo nurmen henda malmistas
Mink tule warju kummatdas
Se vā kes terra kandis

"Poig üttel latse meleqa;
"Mes kõhhetult need saisava
"Kes sālg om kühma vōeliu
"Pā alla pole riippudu
"Kui wannal tallo pojal,
"Üts ainus henda sīrrutap,
"Ta tōisist erra tagganap
"Ke tule warju tükkiwa;
"Gest tuust ei velga surest ta
"Se sirge „illus rüggä.”
"Au sellel, üttel essa nūid,
"Kes leiba meile hoita pūid;
"Se sirge keddas kütset sa
"Om foggoniste terrata."

Om mōnni innuninne fa,
Kes mōttlep latse meleqa
Et sellel au om anda
Kes uhkest pād pūid kanda
Ent perra tūhhi om se pā
Kes uhkussen muud töod ei nā
Kui unna kõrgen kanda.

Gussi nine lammast.

(Ennemuistenne jut.)

Ütte oja weerde tulli,
Sure joai hāddaga,
Perrat suggu rōvlii sussi
Mink üts wagga lammast fa.

Gussi jõije māäl pool sommast
Alla pole kaugede,
Gest ta pesjas soe hammast,
Altse joma wonake.

Soe su läts illatama,
Kui ta ndaggi wonakest,
Handa naftas sipputama,
Issaus Üts wanna meest.